

εν κατακλείδι

ΑΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΠΕΛΟΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΜΕ... ΑΠΟΨΗ

γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης ● savvas_67@yahoo.com

ΝΙΚΟΛΑΣ ΒΑΡΒΑΡΗΣ:

Ο «δικός» μας άνθρωπος στην βουλή

Λογικά ο Νικόλας Βαρβαρής δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις: κάτω από την εποπτεία του ο Δήμος του Κόγκρα πηγαίνει από το... καλό στο καλύτερο. Στο σημείο μάλιστα που έχει ανακηρυχτεί ως μια από τις πλέον βιωσιμότητες πόλεις του κόσμου. Βέβαια οι μέρες που ασχολείται σε καθημερινή βάση με θέματα που αφορούν τον δήμο έχουν περάσει ανεπιστρεπτή. Έστω και αν ο ίδιος επιμένει πως δεν πρόκειται να στρέψει τις πλάτες του στη περιοχή που υπηρέτησε πιστά για 14 ολόκληρα έτη (τα τελευταία έξι εκ των οποίων ως Δήμαρχος), πλέον οι ανάγκες έχουν αλλάξει και μάλιστα κατά πολύ! Άλλωστε πλέον ο Νικόλας Βαρβαρής έχει ξεφύγει από τα στενά πλαίσια της δημοκρατίας της γεννητορας του και έχει ανοίξει τα φτερά του για άλλες πολιτείες, και δη την Καμπέρα και την εκεί Ομοσπονδιακή Βουλή των Αντιπροσώπων.

Λίγες μέρες πριν κάνει το ταξίδι προς τη πρωτεύουσα για την επίσημη πρώτη του στην βουλή, ο Νικόλας Βαρβαρής βρέθηκε στα γραφεία του «Κόσμου». Λιτός, προσιτός και ευγενικός, πίνει νωχελικά το φραπέ του και αφήνει τον εαυτό ελεύθερο στη κουβέντα που έχει στηθεί και η οποία ουσιαστικά λειτουργεί ως μιας μορφής συνέντευξη. Βέβαια την ώρα που διαβάσετε αυτές τις γραμμές ο Νικόλας Βαρβαρής έχει ήδη πάρει το βάπτισμα του πυρός, έχει ήδη καθίσει στα έδρανα και – ίσως, ίσως- έχει ήδη πει

καφέ στην καφετέρια της Βουλής. Άλλη ιστορία τώρα αν πρόκειται να βρει φραπέ όπως αυτόν που του κέρασαμε!

Πως είναι η εμπειρία μέχρι τώρα;

Πρέπει να ομολογήσω πως ακόμη δεν έχω εμπειρία εντελώς τον ρόλο και την σημασία του. Εννοείται βέβαια πως η τιμή και η ευκαιρία που μου δόθηκε έχει εκτιμηθεί δεόντως. Ίσως επειδή δεν έχω πάει στην Καμπέρα ακόμη (σ.σ. η συνέντευξη δόθηκε την περασμένη εβδομάδα πριν την πρώτη του κ. Βαρβαρή στην Αυστραλιανή Βουλή), ίσως επειδή ακόμη προσπαθώ να σπύσω το δικό μου γραφείο στην περιοχή εκλογής μου. Θεωρώ όμως πως η σημασία του ρόλου μου θα γίνει πιο κατανοητή όταν με το καλό πάω στην Καμπέρα. Όταν δηλαδή ξεκινήσει τις εργασίες της η βουλή και είσαι εκεί. Η βουλή ξεκινά τις εργασίες της την Τρίτη (σ.σ. χτες) και έχουμε δυο εβδομάδες εργασιών, μια εβδομάδα εκτός βουλής και έπειτα ακόμη δυο εβδομάδες εργασίας.

Ας πάμε λίγο πίσω στον χρόνο. Με το χέρι στην καρδιά: περιμένατε αυτή την εξέλιξη;

Δεν είμαι ο τύπος του ανθρώπου που κάθεται και σκέφτεται τι πρέπει να κάνει και που πρέπει να φτάσει. Πάντα μου άρεσε όμως να δουλεύω με την κοινότητα του Κόγκρα. Μεγάλωσα εκεί και η οικογένειά μου υπήρξε ενεργό μέλος της κοινότητας από τον καιρό που γεννήθηκα.

Πάντα ήθελα να κάνω κάτι, να δώσω κάτι πίσω στην κοινότητα, να βοηθήσω στην ανάπτυξη της περιοχής στην οποία μένω. Και είναι αυτός ακριβώς ο λόγος που με έκανε να αγαπώ την προσπάθεια μου στο δημαρχείο. Για μένα το Δημαρχείο είναι το πλέον προσιτό μέλος της κυβέρνησης: ασχολείται με καθημερινά θέματα. Πέρασα 14 χρόνια στο Δημαρχείο και έμαθα πολλά. Όταν εκλέχθηκα για πρώτη φορά, σίγουρα δεν ήξερα πολλά. Τώρα ίσως γνωρίζω όσα έχουν να κάνουν με τοπικές κυβερνήσεις (γελά). Άλλωστε το έζησα για τόσο καιρό. Πάντως η εκλογή μου στην βουλή δεν ήταν κάτι που είχα προγραμματίσει- ήταν κάτι που ήλθε από μόνο του. Πολλοί με ρωτούσαν γιατί δεν παρατούσα την δημοκρατία. Η απάντησή μου είναι ότι πρόκειται για ένα ρόλο που μου αρέσει να «παίζω». Αν μη τι άλλο, σπάει την μονοτονία της εργασιακής μου ημέρας!

Μου αρέσει να είμαι σε θέση να μπορώ να βοηθήσω κόσμο, μου αρέσει να μπορώ να λύνω κάποια προβλήματα και αυτό μου δίνει ιδιαίτερη ικανοποίηση. Και εν τέλει, η συνέχιση σε ρόλο βουλευτή δεν είναι κάτι που θα μπορούσα να προβλέψω πριν από 14 ή 3 ακόμη χρόνια. Όμως στο μεσοδιάστημα έχουν αλλάξει πολλά. Είμαι λογιστής και έχω δει πολύ κόσμο να μην μπορεί να τα βγάλει πέρα. Ειδικά τα τελευταία 3 με 6 χρόνια υπήρξαν πολύ σκληρά για τον κόσμο, για πολλές οικογένειες και μικρές επιχειρή-

σεις. Είμαι πεπεισμένος ότι οι κυβερνήσεις πρέπει να κάνουν περισσότερα για τον κόσμο. Ναι, ούτως, υπάρχει παγκόσμια κρίση, είμαι όμως της άποψης πως η οικονομία της Αυστραλίας θα έπρεπε να ήταν δυνατότερη από ότι είναι.

Σε σχέση όμως με τα προβλήματα που έχουν στην Ελλάδα και στην Κύπρο, τα πράγματα στην Αυστραλία είναι μάλλον ρόδινα. Τι σε κάνει απαισιόδοξο;

Είμαι λογιστής από το 1994. Και πρέπει να σου πω πως σε όλα αυτά τα χρόνια δεν είδα επιχειρήσεις να έχουν τόσα προβλήματα, δεν είδα τόσους πολλούς να χρεοκοπούν και τόσο πολύ κόσμο να μην μπορεί να τα βγάλει πέρα, όσους είδα τα τελευταία 3 με 6 χρόνια. Ναι, ούτως συγκρίνει κανείς την κατάσταση με βάση τα όσα γίνονται ανά το παγκόσμιο, αλλά ακόμη θεωρώ πως η Αυστραλία, αποκομμένη όπως είναι από τον υπόλοιπο κόσμο, θα έπρεπε να είναι σε καλύτερη μοίρα. Είμαστε ακόμη μέρος της Ασίας, και η Ασία δεν ένοιωσε τόσο έντονα την κρίση. Όσο για εμάς, θεωρώ πως έχουμε πολλούς νόμους οι οποίοι εμποδίζουν το εμπόριο, το εξωτερικό δάνειο μας έχει ανέβει – είμαστε σχεδόν χωρίς χρέος μέχρι που ήρθε η Εργατική κυβέρνηση και μέσα σε λίγα χρόνια έχει φτάσει τα 300 με 400 δις. Και το χειρότερο είναι αν τους ρωτήσεις αν μπορούν να δουν τα πόσα έχουν ξοδέψει, η απάντηση που θα δώσουν θα είναι αρνητική!